

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.114/2012/9.szám

A Kúria a dr. Forgács Gábor ügyvéd (....) által képviselt felperes neve (.....) felperesnek dr. Czikrayné dr. Fekete Zsuzsanna jogtanácsos által képvisel Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal (.....) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2011. október 27. napján kelt 12.K.21.868/2011/7. számú ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - nyilvános tárgyaláson- meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.K.21.868/2011/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A 134.500 (százharmincnégyezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Tanács Végrehajtó Bizottságának Szakigazgatási Szerve az 1979. november 26-án hozott 8747-3/1979. számú másodfokú határozatban elrendelte 2.241.619 Ft felperes terhére korábban előírt adó törlését.

A felperes a 2005. március 24-én kelt beadványában az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Igazgatóságától kérte a ...1979. számú másodfokú határozattal törölt adó és kamatai megfizetését. A felperes kérelmét az adóhatóság - hatáskörének hiánya miatt - áttette Város

Önkormányzatának Jegyzőjéhez (a továbbiakban: Jegyző). A Jegyző levélben tájékoztatta a felperest arról, hogy adószámlája az adótörlés következtében sem mutatott túlfizetést, ezért követelését az önkormányzat nem teljesíti. A felperes 2009. évben megismételte kérését, amelyre a Jegyzőtől kapott - ugyancsak levél formájában - a korábbival azonos tartalmú tájékoztatást.

A felperes 2010. december 21-én kérte a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Közigazgatási Hivatal intézkedését, amely felhívta a Jegyzőt közigazgatási eljárás lefolytatására és döntéshozatalra.

A Jegyző a 2011. február 18. napján kelt .../2011/P. számú határozatában a 2.241.619 Ft tőke és kamatos kamatai visszautalására irányuló felperesi kérelmet elutasította.

A felperes fellebbezése alapján eljáró felperes a 2011. május 19. napján kelt .../83-56/2011. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Érdemi döntését az 1979. évben hatályos, a lakosságra vonatkozó adóigazgatási, valamint az illetékekkel kapcsolatos eljárás általános szabályairól szóló 39/1969.(XI.25.) Korm.r. (a továbbiakban: Laer) 18.§-ára, az ennek végrehajtására kiadott 38/1969.(XII.29.) PM rendelet (a továbbiakban: Laer vhr.) 64.§-ára, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 4.§ (3) bekezdés b) pontjára, 164.§ (1) bekezdésére, 182.§ (1) bekezdésére alapította. Határozatának indokolása szerint a felperes az 1979. évben keletkezett túlfizetés visszakövetelése kapcsán a számára nyitva álló elévülési határidőn belül, 1984. december 31-ig nem élt jogorvoslattal, ezért „követelésének államigazgatási, hatósági, illetve bírósági eszközökkel az időmúlás okán nem szerezhethet érvényt”. Azoknak a beadványoknak, amelyekben a felperes az adó visszakövetelésével az elévülési idő letelte után kívánt élni nincs jogi jelentősége. Ezek nem szakítják meg az elévülést, mert az már a felperes által hivatkozott beadványok keletkezését megelőzően bekövetkezett. Az adónyilvántartás adataira alapítottan utalt arra is, hogy a .../1979. számú határozattal elrendelt adótörlésre az adóhatóság az elszámolást alkalmazta, ezt a fennálló tartozással és folyó évi előírással szemben végezte el, amely után hátralékot mutatott ki a felperes számláján, a felperesnek általános jövedelemadó és közszolgáltatási hozzájárulás adónemekben az adóhatósággal szemben követelése nem állt fenn. A határozatban szövegesen és táblázatban is szemléltette, hogy az 1979. évben előírásként megjelenő tételekkel szemben történő elszámolás folytán hogyan valósult meg maradéktalanul a törlés a felperes javára.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül

helyezését és az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését kérte.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:

A felperesnek a .../1979. számú határozat alapján túlfizetése keletkezett, de az adóhatósággal szemben jogszerű követelése - elévülés miatt - nem áll fenn. Az alperes helyesen mutatott rá arra, hogy amennyiben az elévülés nem következett volna be a rendelkezésre álló iratok értelmében a felperes azért sem érvényesíthet az adóhatósággal szemben követelést, mivel a túlfizetés a már fennálló tartozás és a folyó évi előirányzott adófizetési kötelezettséggel szemben elszámolásra került. A felperes a törölt tartozás visszafizetésével kapcsolatos legkorábbi kérelmét 2005. március 24-én nyújtotta be, ezért ennek elbírálására a döntéshozatalkor hatályban lévő Art. szabályai az irányadók. A felperes a peres eljárás során nem tudta hitelt érdemlően bizonyítani az elévülés kapcsán azt, hogy visszakövetelésre irányuló egyes cselekményei az elévülést megszakították volna. Az alperes annak ellenére, hogy felperesi kérelmet elutasító döntését érdemben és önmagában az elévülést megalapozza, vizsgálta azt is, hogy a korabeli adónyilvántartás milyen adatokat tartalmaz és teljes körűen levezette, hogy hogyan valósult meg maradéktalanul az elszámolás, illetve a törlés a felperes javára. Az alperesi határozat e körben is megalapozott. A korabeli számlalapok, gépi és tintával teljesített bejegyzései matematikai szempontból pontosan bizonyítják, hogy a törlés rovatba géppel teljesített tételek a .../1979. számú határozatban elrendelt törlést foglalják magukba. A felperes hivatkozásával ellentétben a számlalapokon található grafitceruzával eszközölt bejegyzések és formahibák, elírások nem teszik érvénytelenné a vizsgált számlalapokat. A felperes keresetébe foglalt „egyéb hivatkozások” az ügyben nem relevánsak, nem kapcsolódnak az ügy érdeméhez. Az ezekkel kapcsolatos igények közigazgatási perben nem érvényesíthetők. Az alperes határozata „az irányadó anyagi jogszabályban foglaltaknak maradéktalanul megfelel, olyan eljárási szabálysértés, amely az ügy érdemi eldöntésére kihatással lenne, nem volt megállapítható”.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte hatályon kívül helyezését, kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát. Azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság tévesen alapította döntését az Art. rendelkezéseire, mivel jelen ügyben az 1978. és 1979-es évekre vonatkozó jogszabályok az

irányadók. Hangsúlyozta, hogy az Art. 182.§ (3) bekezdése értelmében az Art. rendelkezései nem érintik a 2003. december 31-ig hatályos rendelkezések alapján hozott, az Art. hatályba lépésekor jogerős határozatokat. Jogi álláspontjának alátámasztásaként hivatkozott az adózás rendjéről szóló 1990.évi XCI. törvény (a továbbiakban: Art.1.) 101.§ (3) bekezdésére is. Kifejtette, hogy a Laer, és a Laer vhr. szabályai értelmében visszatérítés esetén nem volt helye elévülésnek és 1984. március 27-én már kérte a törölt adó visszafizetését. Érvelése szerint az alperesi kimutatás és táblázat valóság tartalma tekintetében a perben bizonyítást kellett volna lefolytatni, e tárgyban szakértőt kellett volna bevonni, de erre nem került sor, ezért „a tényállás egyelőre bizonyítatlan”.

Az alperes eddig érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárás során - annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt - nincs helye bizonyítás feltételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. (Pp.275.§, BH2002.29.).

A Kúria a rendelkezésére álló iratok alapján azt állapította meg, hogy 1984. március 27-én a felperes a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Illetékhivatalban nem jelen üggyel azonos, hanem más tárgyban terjesztett elő kérelmet, pontosan meg nem határozott jogcímen megfizetett tételnek az 1977. és 1978. évek adója tekintetében költségként történő elszámolását és adótúlfizetés visszatérítését vagy jóváírását kérte. Ez nyilvánvalóan nem az 1979. évben elrendelt adótörlésre alapított visszakövetelési kérelem. A felperes továbbá iparengedélyének 1983. évben köztartozások miatt történt visszavonása kapcsán több fórumon is előterjesztett beadványai, illetve jogorvoslati kérelmei egyikét sem alapította arra, hogy az iparengedélyének visszavonása egy általa jelen ügyben visszakövetelt el nem bírált jelentős mértékű túlfizetés miatt lenne jogszabálysértő. Az elsőfokú bíróság ezért ítéletében - a felperesi érveléssel ellentétben - iratszerűen utalt arra, hogy a felperes 1984. december 31. napjáig a törölt adó visszakövetelésére vonatkozó kérelmet nem terjesztett elő.

A felperes felülvizsgálati kérelmében tévesen hivatkozik arra, hogy a másodfokú határozattal törölt adó visszakövetelésére a Laer-t, a Laer Vhr-t illetve az Art.1-et kellene alkalmazni. Jelen pernek ugyanis nem a .../1979. számú másodfokú adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálat a tárgya, hanem a 2005. március 24-én benyújtott visszafizetésre irányuló felperesi kérelem tárgyában hozott másodfokú adóhatósági határozat, amelyre az Art.

döntéshozatalkor hatályos 182.§ (1) bekezdése értelmében az elbíráláskor hatályban lévő eljárási szabály, tehát az alperesi határozatban és jogerős ítéletben megjelölt Art.-beli rendelkezések az irányadók. Nem támasztja alá a felperesi felülvizsgálati kérelemben kifejtett érvelését az Art.1. 101.§ (3) bekezdésére való hivatkozás sem. Ez utóbbi törvényhely ugyanis csupán annyit mond ki, hogy az 1991. január 1-jén hatályba lévő törvény rendelkezései a hatályba lépését megelőzően érvénybe volt szabályok alapján hozott jogerős döntéseket nem érintik. Ez pedig nem jelenti azt, hogy a korabeli döntésekre alapozott az új vagy még újabb törvények hatálya alatt előterjesztett kérelmek elbírálására nem a kérelem előterjesztésekor hatályos eljárási jogszabályok lennének alkalmazandók.

Az Art. 164.§ (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a túlfizetés visszaigényléséhez való jog annak a naptári évnek az utolsó napjától számított 5 év elteltével évül el, amelyben az annak igényléséhez való jog megnyílt. Ez az időpont pedig a perbeli esetben figyelemmel arra, hogy az igényléshez való jog megnyíltának ideje 1979. nem más, mint 1984. december 31. napja. Az elsőfokú bíróság tehát jogszerűen állapította meg, hogy mivel felperes legkorábbi kérelmét 2005. március 24-én terjesztette elő az 1979. évi adótörlésre alapítottan, azt elévülés miatt teljesíteni nem lehetett. Megjegyzi e körben a Kúria azt is, hogy a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvényre (a továbbiakban: Szjztv.) való felperesi hivatkozás sem alapozhatja meg az előzőekben részletezettekre figyelemmel a felperesi keresetet és felülvizsgálati kérelmet tekintettel arra, hogy a visszakövetelt adónem helyi adónak minősül, ennél fogva az Szja tv. előírásai és szabályozása, mivel más adónemre vonatkoznak, nem relevánsak, jelentőséggel nem bírnak.

A visszakövetelésre való jog elévülése miatt, amit az alperes és az elsőfokú bíróság is helyesen állapított meg, az alperesnek és az elsőfokú bíróságnak a jogvita eldöntéséhez releváns tények és tényállás tisztázása érdekében további bizonyítást nem kellett lefolytatnia. Adóügyi perben a bíróság egyébként hivatalból bizonyítást nem is vehet fel, ezért alaptalan a felperesnek a szakértő kirendelés elmaradására vonatkozó felülvizsgálati kérelemben kifejtett előadása. (A polgári perrendtartásról szóló 1952.évi III. törvény 336/A.§-a.) Megjegyzi ugyanakkor a Kúria, hogy az alperes határozatában és a jogerős ítéletben részletezett adatok, számítások iratszerűek, hiánytalanok, okszerű és a logika szabályainak is megfelelő tényeket, ténybeli következtetések tartalmazzak. A jogerős ítélet e körben is megfelel a Pp. 206.§ (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak, a bizonyítékok egyenkénti és egymással történő egybevetésén alapul. Helyesen tartalmazza, hogy az adónyilvántartásban az 1979-ben elrendelt

adótörlés maradéktalanul megjelent, megtörtént a felperes javára történő jóváírás is, amivel a túlfizetés csak kisebb összegben jelentkezett és ezt később esedékes adóra 1981. éven elszámolta az adóhatóság, amelyből következően a felperesnek követelése nem állt fenn.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem sért eljárási, illetve anyagi jogszabályt, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetéket - a felperes személyes költségmentességére figyelemmel - a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. február 21.

**Dr. Lomnici Zoltán sk.a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk.
előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró**